

ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΨΥΧΟ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Βαγενά Κυριακή (1), Αλεξιάς Γεώργιος (2)

(1) Ψυχολόγος, Γενικό Νοσοκομείο Αττικής ΚΑΤ, Αθήνα

(2) Καθηγητής Ψυχολογίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, Αθήνα

Εισαγωγή

Σύμφωνα με προηγούμενες έρευνες η εικόνα του σώματος των ατόμων με κινητική αναπηρία βελτιώνεται με το πέρασμα του χρόνου. Παρά τις αλλαγές που αντιμετωπίζουν ύστερα από έναν τραυματισμό, οι περισσότεροι τελικά τις ενσωματώνουν και αναπτύσσουν μια θετική εικόνα για το σώμα τους. Οι ερευνητικές υποθέσεις βασίστηκαν σε αυτά τα ευρήματα.

Σκοπός

Ο σκοπός της έρευνας ήταν να μελετηθεί η εικόνα σώματος των ατόμων με παραπληγία μετά την αποκατάστασή τους.

Υλικό

Πραγματοποιήθηκε ποιοτική ανάλυση με χρήση ημιδομημένης συνέντευξης διάρκειας έως 60 λεπτά.

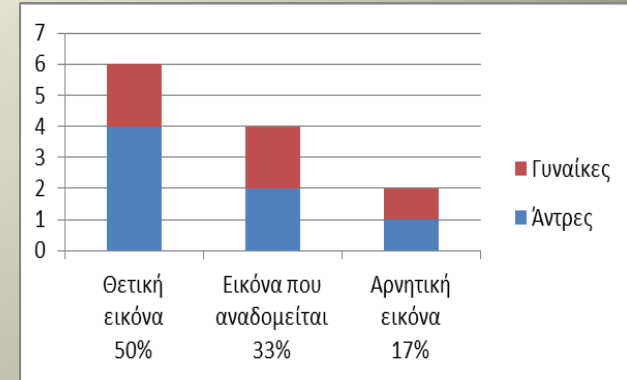
Μέθοδος

Η έρευνα διεξήχθη το 2016 στην Αθήνα και συμμετείχαν 7 άντρες και 5 γυναίκες (N=12,

$M_{age}=37.75$) οι οποίοι παρουσίαζαν παραπληγία ύστερα από κάκωση νωτιαίου μυελού. Οι αφηγήσεις των συμμετεχόντων αναλύθηκαν κοινωνιοψυχολογικά. Η εικόνα του σώματος εξετάστηκε σε προσωπικό, διαπροσωπικό και κοινωνικό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψιν τις αυτορρυθμιστικές διαδικασίες καθώς και τις θεωρίες του εαυτού, της ταυτότητας, του σώματος και των στερεοτύπων.

Αποτελέσματα

Όλοι οι συμμετέχοντες βίωσαν μια αποδιοργανωτική εμπειρία κατά το ατύχημά τους, η οποία επηρέασε την εικόνα του σώματός τους. Μετά την πάροδο 4 χρόνων από τον τραυματισμό τους, η αρχικά αρνητική εικόνα του σώματός τους αρχίζει να αναδομείται. Συγκεκριμένα το 50% των συμμετεχόντων δηλώνει πως έχει θετική εικόνα σώματος (4 άντρες, 2 γυναίκες), το 33% των συμμετεχόντων δηλώνει πως προσπαθεί να αναδομήσει την εικόνα του σώματος (2 άντρες, 2 γυναίκες) και το 17% έχει μάλλον αρνητική εικόνα σώματος (1 άντρας, 1 γυναίκα).

Γράφημα 1: Αποτελέσματα

Συμπεράσματα

Τα αποτελέσματα επιβεβαίωσαν την αρχική υπόθεση, καθώς αναδύθηκε η βελτίωση της εικόνας του σώματος σε άντρες και γυναίκες με παραπληγία με το πέρασμα του χρόνου μέσω αυτορρυθμιστικών διαδικασιών.

ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΨΥΧΟ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Ενδεικτική Βιβλιογραφία:

- Albrecht, G. A., Seelman, K., Bury, M. (2001). *Handbook of Disability Studies*. USA: Sage Publications Inc.
- Angel S., Kirkevold M., Pedersen B. (2009). *Getting on with life following a spinal cord injury: Regaining meaning through six phases*. International Journal of Qualitative Studies on Health and Well-being, 4 (1), 39-50.
- Barnes, C., Barton, L., Oliver, M. (2014) *Οι σπουδές για την αναπηρία σήμερα*. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο
- Bassett, R.L., Ginis M. (2009). *More than looking good: Impact on quality of life moderates the relationship between functional body image and physical activity in men with SCI*, Spinal cord, 47, 252-256.
- Cash, T. F., Pruzinsky, T. (2002). *Body image. A Handbook of Theory, Research, and Clinical Practice*. New York: The Guilford Press.
- Keary, A. (2009). *Do we? Can we look at disabled body?* In L. Hartley, Contemporary body psychotherapy. The Chiron Approach. London: Routledge.
- Moin, V., Duvdevany, I., Mazor, D. (2009) *Sexual Identity, Body Image and Life Satisfaction Among Women With and Without Physical Disability*, Sex Disability, 27:83–95.
- Pentland, W., Walker, J., Minnes, P., Tremblay, M., (2002). *Women with spinal cord injury and the impact of ageing*, Spinal Cord, 40, (8), 374-87.
- Roosen, K., Vella-Zarb, R. (2011) *The psychology of body image: Understanding body image instability and distortion*. Nova Science Publishers, Inc. 59-84.
- Taleporos, G., McCabe, P. M, (2002) *Body image and physical disability-personal perspectives*. SocialScience & Medicine 54, 971–980.